

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בדין שהתקיים בפניי ביום 16.1.22 טען הסניגור לכרסום וחולשה ראייתית המצדיקים את שחרור המשיב לחלופת המעצר, ואלה הם עיקרי טיעוניו:

- מדובר בחיפוש לא חוקי שבוצע ללא צו בית משפט, ובמעמד החיפוש לא הוסברה למי שנכחו בבית את זכותם לסרב לחיפוש.
- אין בגרסאות של דינה ותהאן כדי לקשור את המשיב לרימון, לאור העובדה כי אין אינדיקציה בחומר הראיות ממתי הרימון נמצא בבית.
- בחקירותיהם של המשיב, אמו ואחותו נטען, כי מדובר בקרואן שהוסב לבית מגורים וכי דלת הכניסה לבית פרוצה ללא מנעול וללא מפתח וכי קיימת גישה חופשית לכל אדם. בעניין זה הודגש כי עם הגעתם לצלם את המקום, השוטרים לא טרחו לצלם את דלת הכניסה לבית על מנת לבדוק את נכונות הטענה.
- אין בגרסת המשיב בחקירתו הראשונה כדי לתרום להפללתו, היות ואמר כי ייתכן שראה דבר הדומה לרימון כאשר רצה לקחת כוס מים מהמדף. והמשטרה לא בדקה את גרסתו לפיה בבית יש כוסות שחורות.
- הסניגור הוסיף וטען כי עוצמת הראיות משליכה על עילת המעצר, ובנסיבות המשיב, צעיר שרק לאחרונה עבר את גיל הבגירות, נעדר עבר פלילי, ניתן בנסיבות להורות על שחרורו לחלופת מעצר.
- מנגד, טען **ב"כ המבקשת** כי כניסת השוטרים לבית והחיפוש שבוצע היו באופן חוקי, לא על בסיס צו שיפוטי אך מכוח סמכות שבחוק, לאור קיומו של מידע מודיעיני שבהמשך אף הוגש לעיוני. נטען כי שעה סמוכה לאחר קבלת המידע בוצע החיפוש. התובע טען כי אין מקום להעלאת טענות בדבר חוקיות החיפוש בהליך המעצר.
- המדינה הוסיפה וטענה כי מקום תפיסת הרימון הוא הבית שבו מתגוררים המשיב אימו ואחותו, ולא עלה בידי המשיב להפריך את החזקה הקבועה בחוק.
- עוד נטען כי המשיב בחקירתו קשר את עצמו לרימון, ולא ניתן לקבל את גרסתו כי טעה לחשוב שמדובר בצעצוע לאור הצורה של הרימון, מה גם שעצימת עיניים לגבי מהות החפץ מחזקת את הקשר שלו לרימון מכוח חזקת המקום.

דין והכרעה

בהתאם להוראות סעיף 21 לחוק המעצרים, ביהמ"ש יורה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, לאחר ששוכנע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום לצד עילת מעצר, ולאחר שסבר כי אין בנמצא חלופת מעצר מתאימה.

הסנגור המלומד חלק על קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה הנדרשת, וטען לכרסום ממשי המאפשר, לטעמו, את

שחרור המשיב לחלופת מעצר.

תחילה אבהיר מושכלות ראשונים לפיהם, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18 פלוני נ. מדינת ישראל (04.03.2018)); ואין די בהעלאת ספקות או תזות חלופיות אפשריות מצד ההגנה כדי להפריך הערכה ראשונית זו, אלא במקרים נדירים, בהם "חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת" (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 625, 629 (1998)), בש"פ 4458/18 ויקטור משייב נ. מדינת ישראל (24.06.2018)).

יובהר כי, גם ראיות נסיבתיות עשויות לבסס תשתית ראייתית לכאורה למעצרו עד תום ההליכים, כך קבע ביהמ"ש העליון: **"הלכה היא כי גם ראיות נסיבתיות עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שבו הצטברות מובילה למסקנה כי הנאשם ביצע לכאורה את המיוחס לו בכתב האישום וזאת גם אם כל אחת מהראיות הנסיבתיות העומדות נגדו אינה מקימה סיכוי סביר להרשעתו כאשר היא נבחנת לעצמה"**, (בש"פ 1069/16 מדינת ישראל נ' דרג'ה הגום (פורסם בנבו 11/02/16)).

לאחר שבחנתי את חומר הראיות בצל הכללים האמורים, מצאתי כי קיימת נגד המשיב תשתית ראייתית לכאורית הקושרת אותו לעבירה המיוחסת לו. אפרט להלן את הנימוקים;

1. בהתאם לפרפרזה של ידיעה 22000054 מיום 31.12.21 שעה 17:00: **"מוחמד מחמוד הייב - המכונה חמודי אבו ג'ומעה מחזיק בביתו נשק מסוג אקדח וכן רימון ותחמושת. את כל הפרטים הוא מחזיק בבית ובסביבת הבית"**. בהמשך לאמור, בסמוך לשעה 22:10 הגיעו שוטרים לביתו של המשיב וערכו חיפוש בנוכחות דינא ותהאן ללא צו.

איני מקבלת את טענת ההגנה לפיה החיפוש לא היה כדין. סעיף 25 **לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש]**, תשכ"ט-1969 (להלן- פסד"פ) מעניק סמכות לשוטר לבצע חיפוש ללא צו מקום והיה לשוטר יסוד להניח שמבצעים שם פשע, או שפשע בוצע שם זה מקרוב. תוכן המידע המודיעיני ברור, ונראה שיש בו כדי לבסס את היס"ל הנדרש.

מעבר לכך בהתאם לדו"ח הפעולה של השוטר אורן חדד, הוא הודיע לדינא ותהאני על רצונו לערוך את החיפוש ללא צו, והחיפוש בוצע בנוכחותן, ולא מצאתי בכך כל דופי, וודאי, לא כזה שמשמיט את הקרקע מתחת לחיפוש. ראה גם סעיף 4א(3)(א) **לפקודת המשטרה [נוסח חדש]**, תשל"א-1971.

2. כאמור, החיפוש בוצע בבית המשמש למגורי המשיב, דינא ותהאן, והמוחזק על ידם, וזאת בהתאם לגרסתם. מהתמונות שצילם השוטר ויסאם קיזל ואשר צורפו למזכר שערך ביום 8.1.22 עולה כי מדובר במבנה המשמש למגורים, על החלונות הותקנו סורגים, ומכאן קיים קושי בשלב זה לקבל את טענת המשיב, דינא ותהאן כי הבית פרוץ, וכביכול, אין להם שליטה על מי שנכנס אליו.

3. בהתאם לדוחות הפעולה של השוטר אורן חדד והשוטר ענאן חאג במהלך החיפוש בבית נתפס הרימון. מדו"ח ההבהרה שערך השוטר ענאן חאג' ביום 9.1.22 עולה כי בהתאם לשיחה שנערכה עם דינא, הרימון נתפס על מדף במטבחון, מול המקום בו ישן המשיב בסלון על הספה. צוין כי הרימון היה מונח בשכיבה על המדף, מאחורי קנקן לבן, בפינת המדף ולא מכוסה.

4. אין מחלוקת כי הרימון נתפס במקום שהוא בביתו של המשיב, מקום מגוריו יחד עם דינא ותהאן. סעיף 144(ד) לחוק העונשין קובע כי **"מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר."**

"החזקה" מוגדרת בסעיף 34 כד לחוק העונשין:

"לענין עבירה-

"החזקה" - שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד"

לאחרונה נדרש ביהמ"ש המחוזי בחיפה, כב' השופט ניצן סילמן, לסוגיה דומה, וקבע כך:

"כמפורט בהגדרתו של המושג "מחזיק", אין רבותא בכך ש"בני חבורה" נוספים, מלבד המחזיק, שולטים אף הם באותו "דבר" ואין גם נפקות לשאלת הבעלות על ה"דבר". כל מי שיש לו שליטה ב"מקום" הנו "מחזיק" בו.

חזקת המקום, לפיה מי ששולט במקום הוא גם המחזיק בחפץ שנמצא באותו מקום, מבוססת על השכל הישר ועל ניסיון החיים.

די בשלב זה בחזקה הקבועה, על מנת להקים תשתית."

(מ"ת 44488-10-21 מדינת ישראל נ' ג'בארין ואח' (31.10.21)).

הדברים מקובלים על"י במלואם, ובשים לב לחומר הראיות שהוצג בפניי, נדמה כי יתקשה המשיב להפריך את החזקה הנ"ל.

5. להבדיל מדינא ותהאן אשר הכחישו כל קשר לרימון או כי ראו אותו עובר לתפיסתו, המשיב קשר את עצמו אליו. בחקירתו הראשונה מיום 2.1.22 ש' 53 והלאה אמר כך:

ש: הנה זאת תמונה של הרימון שנתפס אצלך בבית מיום 31/12/210, איך אתה סבר הימצאות דבר כזה בבית שלך?

ת: וואלה יכול להיות ראיתי דבר כזה בבית שלי, לא זוכר טוב, לא התייחסתי כי לא חשבתי שזה רימון, חשבתי

שזה צעצוע לא הגיע הראש שלי שזה רימון.

ש: מתי ראית את זה בבית?

ת: באלוהים לא זוכר בדיוק, לא זוכר אם ראיתי בדיוק אבל חשבתי שזה צעצוע, אפילו פעם זה היה על המדף ליד כוס, חשבתי שזה אגרטל של פרחים לא חשבתי שזה רימון.

ש: נגעת בזה?

ת: לא זוכר בדיוק אבל יכול להיות שכן.

מתי ראית את זה על המדף?

ת: וואלה לא זוכר בדיוק אבל זה חלף על פניי, אבל זה היה על המדף ממש אם תיכנס אלינו הביתה היית רואה את זה על המדף חשבתי שזה צעצוע."

בחקירתו השנייה מיום 6.1.22 חיזק המשיב את הקשר שלו לרימון וכך אמר בש' 42 והלאה:

"ש: אתה מסרת בחקירה הקודמת כי החזקת את הרימון ושמת אותו בצד וחשבת שזה צעצוע, מה תגובתך לכך?

ת: כאשר רציתי לקחת כוס מהמדף הרגשתי שנגעתי במשהו אך לא בטוח אל לא בטוח אם נגעתי בו ובחקירה הקודמת הייתי מטושטש.

..

ש: מתי נגעת ברימון כשרצית לקחת כוס?

ת: באותו יום בשעות הערב

ש: אם ראית אותו ונגעת בו למה לא עשית כלום עם זה?

ת: אני אסביר לך בדיוק, הוא היה אחרי כוס עגולה וכשבאתי לקחת כוס ראיתי שנגעתי במשהו שחור נפל לפינה ולא התייחסתי לזה כי חשבתי כוס".

בחקירתו השלישית מיום 8.1.22 אמר המשיב דברים דומים.

כאמור ביהמ"ש אינו נדרש בשלב זה לקבוע את מהימנות העדים, אך נראה כי גרסת המשיב מעוררת קושי, ולו לאור הסתירה בדבריו אודות מהות הרימון (תחילה אמר כי חשב שמדובר בצעצוע, ואחר כך כי מדובר בכוס שחורה או אגרטל.

6. מהתמונות הקיימות בתיק עולה כי מדובר במה שנחזה להיות רימון, עליו הכיתוב: "רימון יד הלם/סנור M7290",

והוא בעל נצרה, כך שספק אם ניתן יהיה לקבל את גרסת המשיב כי למרות שנגע ברימון לא ידע כי מדובר ברימון, וכי חשב שמדובר בצעצוע, כוס או אגרטל.

7. מחוות דעת מומחה שצורפה לתיק עולה כי מדובר ברימון הלם/סנוור 7290M מתוצרת חברת CTS ארה"ב ובשימוש כוחות הביטחון אשר ייעודו יצירת הבזק ואפקט הלם לפיזור הפגנות והשתלטות על מבנים. עוד צוין, כי בכוחו של הרימון להזיק לאדם בעת פעולתו בכפוף לקרבה למוקד הפעולה.

לאור כל האמור, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לעבירה המיוחסת לו, ולא מצאתי כי קיים כרסום כטענת הסגור.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ב, 23 ינואר 2022, במעמד הנוכחים.